

Yazı- Diyanet akademisi ve laiklik

Turan Eser: Diyanet Akademisi istismar ve mezhepçi rejimin duvar taşları olarak diziliyor ama laiklerden “gık” yok! Zira çakma laikler! Orijinal ve evrensel değiller.

7 Nisan 2022 tarihli yazı: [Diyanet Akademisi ve Laiklik \(birgun.net\)](http://birgun.net)

Bir bu eksikti sanki; Diyanet Akademisi!

Sanki memlekette din eğitimi eksikliği var. Bırakın eksikliği fazlası var!

Diyanet Akademisi istismar ve mezhepçi rejimin duvar taşları olarak diziliyor ama laiklerden “gık” yok! Zira çakma laikler! Orijinal ve evrensel değiller.

Çakma laikler, siyaset krize girince, seçimler yaklaşınca ya da toplumsal çeşitliliğin eşit yurttaşlık hakları karşısında sıkıştıklarında, hukuka ve laikliğe değil, din çimentosuyla harç karmaya başlıyorlar.

Siyasal İslamcılık Diyanet ve camilerde minber dokunulmazlığı talep ediliyor, laiklik ve demokrasi için, muhalefetten güçlü bir itiraz sesi yok!

Diyanet’in talebi üzerine RTÜK, Erzurum’da Kuran Kursu’nda 7 çocuğa tecavüzle gündeme gelen cinsel istismar olayını haber yapan Tele1, KRT TV ve Halk TV’ye “Diyanet’i küçük düşürdüler” diye ceza kesiyor. Muhalefet partilerinden “Gık” yok!

Kamu bütçesi ve yatırımları da büyük ölçüde insana değil, diyanet ve din okulları üzerinden dinciliğe ayrılıyor. Gık yok! Yanisiyaset dinden, din siyasetten karşılıklı besleniyor.

Oysa Anayasa “laiklik” diyor. İktidar ve muhalefet siyaseti ise laiklikle çelişen dine dayalı kamu kurumsallaşmasına doğrudan ya da dolaylı destek sunuyor.

Bakmayın siz devletin ve siyaset kurumlarının kendilerini laik ve dünyevi sunduklarına. Onlar siyasetin dinbazlığı ve uhrevi olandan beslenmenin konformizmini yaşıyorlar. Laikliği savunmak onlara zül geliyor.

İki yüzlüler. Çelişkiler yumağındaki pragmatizm bataklığında devinip duruyorlar.

Evde modern ve laik yaşarlarken, siyasal alanda dincilik gösterisine soyunuyorlar. Hem de ne gösteriş! Seyirlik için dindarlık yapılmayacağını bile bile!

Vatandaşla kurdukları siyasal iletişimlerini “eşit yurttaşlık hakkı” üzerinden değil, din/mezhep ve ırk üzerinden sürdürüyorlar!

Siyaset kurumlarıve devlet “insanlık onuru, temel insan hakları ve halk egemenliği gibi birçok temel ilkeleri korumak” ve bunları laiklik zemininde kurumsallaştırmak zorundadır. Fakat söz konusu Türkiye olunca, kamu kurumları bu ilkelere göre değil, devletin ürettiği, beslediği, kolladığı ve benimsediği mezhebin ilkelerine ve ihtiyaçlarına göre düzenleniyor.

Bilime, sanata, eğitime, sağlığa, spora, kültüre, sosyal hizmetlere bütçe politikasında cimri davranırken, bu alandaki hizmetlerin nitelikli hale getirilmesini beklenirken, AKP-MHP iktidarı ve muhalefet, Diyanet İşleri Başkanlığı’na ve dincileşmeye her türlü katkıyı sunarak, mezhepçi bir rejimin inşasına çimento taşıyorlar.

Diyanet Akademisi bir ihtiyaç değil, siyasal istismardır!

Türkiye Cumhuriyeti sözde “laik” bir ülke ve nüfusu 86 milyondur.

Garip gelebilir ama, dünyada hiçbir İslamcı ve şeriatçı ülkede olmayan güçlü devlet ve sivil İslamcılık Türkiye’dedir!

Devlete ait Cami sayısı 90 bin! Okul sayısı ise 53 bin!

Devlete ait Kuran kursu sayısı 19 bin 503 !

Devlete ait İmam Hatip Ortaokulu sayısı 3 bin 427

Devlete ait İmam hatip lisesi sayısı bin 672

Devlete ait İlahiyat Fakültesi sayısı 105

Devlet memuru maaşlı imam sayısı 135 bin!

Millî Eğitim Bakanlığı’da Sünni mezhep eğitimi veren din öğretmeni sayısı 50 Bin! 20 bin yeni atama bekleniyor!

MEB Din Öğretimi Okullarına 11.3 Milyar ! (2021 yılı)

Diyanet İşleri Başkanlığı’nın EBA Dijital Eğitim Portalı MEB’na, Din Öğretmenlerine, Öğrencilerine Sünnilik eğitimi veren kitaplar ve kaynaklar sunuyor ve milyonlarca takipçisi var!

Cami yaptırma derneği ve İslamcı Vakıf sayısı 24 bin!

Binlerce İslamcı tarikat ve cemaatin sivil toplum alanındaki denetlenemez örgütlenmesi, toplumsallaşması yaygınlaşırken, cemaat okullarında, yurtlarında din eğitimleri, Kuran kursları verilerken,yüzlerce sivil İslamcıdin akademisi kuruluşları varken, bir de devlet eliyle yukarıdan aşağı dinin örgütlenmesi için Diyanet Akademisinin kurulması, “laik devlet” aklının ürünü olamaz.

Kamu bütçesiyle Diyanet Akademisi kurmak, din bürokrasisini güçlendirmek, dinsel istismar olmakla birlikte, aynı zamanda toplumsal kutuplaşmayı, çoğunluk inancı üzerinden örgütlenmek ve azınlıklar üzerindeki sosyal baskı mekanizmasını güçlendirmek demektir. Ayrımcılığının yanı sıra Anayasadaki eşitlik ilkesinin de kesin ihlalidir.

Oysa laikliđi benimsemiř devletler dine karıřmaz, dine para aktarmaz, herhangi bir dini grubu kollamaz, taraf olmaz. İnanma ya da inanmama hakkı sadece ve sadece kiřiye ilgilendirir.Devlet ya da hűkűmet kiřinin inanma ya da inanmama hakkından sorumlu ya da kiřileri dindarlařtırma gibi kamusal bir gűrevi ve hizmeti olamaz.

Kendisini demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti sayan bir űlkede olmaması gereken, Diyanet İřleri Bařkanlıđı, Zorunlu din eđitimi, devlet din okulları Tűrkiye'nin sırtındaki laiklik karřıtı kamburu iken, Diyanet Akademisin yasallařması ile bu kamburu sadece bűyűtűr.

Mezhepçi ve dinci devlet yapılandırılması, farklı inançlara ya da inançlı olmayan kesimlere yűnelik ayrımcılık ve devlet dindarlıđı űreterek, Sűnni inancına mensup insanlarımızın da vicdanlarına devlet olarak hűkmetmektedir.

Bununla birlikte Diyanet Akademisi, devletin resmi din anlayışının ve dini pratiklerinin dışında duranlarıda, asimilasyoncu tutumuyla kendisine benzetmek için, homojen dindar toplumunu yaratmak için "akademik" araçlarını ve kurumlarını yaygınlaştıracaktır.

Siyasi varlık gerekçelerini dini hizmetlere, cemaatlerle iř birliđine dayandıran ya da cami, İlahiyat fakűlteleri ve İmam Hatip Okulları açarak gurur duyan politikacılara ve hűkűmetlere destek vermek, laikliđe, demokrasiye, eřit haklara, insani ve siyasi duruřa aykırıdır.

Bu açıdan bakıldıđında, Diyanet Akademisinin kurulmasına karřı açıktan RED oyu kullanmayanların, Tűrkiye'de bir laiklik sorunu olduđuna da inanmadıklarına dűřűnyorum.

Laiklik gibi toplumsal barıřın, çođulculuđun, űzgűrlűklerin ve demokrasinin gűvencesi olan bir műcadeleyi salt Alevilerin műcadelesiyle sınırlı kalması, herkesin řapkasını űnűne alıp dűřűnmesi gereken bir siyasi yűzleřme sorunudur.

Diyanet Akademisi'nin kurulma gerekçesi aynı zamanda bir itiraf beyanıdır; "Din hizmetlerinin çađın ihtiyaçlarını karřılayacak dűzeyde yűrűtűlmesi ancak nitelikli din gűrevlileri ile műmkűndűr. (...) Bu sebeple nitelikli gűrevlilerin yetiřtirilmesi amacıyla Bařkanlık bűnyesinde Diyanet Akademisine ihtiyaç duyulduđu gűrűlmektedir."

Yani diyorlar ki, yukarıda rakam rakam aktardığımız yűz binlerce din bűrokrasisi, binlerce dini okul, Kuran Kursu, zorunlu din eđitimleri, 100'ű ařkın ilahiyat fakűltesi, milyarlarca dolar din bűtesi, bugűne kadar "ađın ihtiyaçlarını karřılayacak bir din hizmeti vermemiř"!

Sonuç olarak rejimin mezhepçilik ekseninde kurumsallařmasının devamı olan Diyanet Akademisi Kanunu 278 kabul edildi. Bu inřaya 10 ekimsen ve 0 (sıfır) red oyla destek verildi. TBMM'deki bu kritik gűrűřmeler ve oylamalarda laiklik savunucusu tek bir vekilin dahi ortaya çıkması ise siyasetin sefaleti űzerine doktora tezi yazdıracak niteliktedir.

Türkiye’de laik, bilimsel ve demokratik eğitimin tabutuna son çiviler çakılmışken, Diyanet Akademisi’ne itiraz edememek, laik kurumsallaşma yerine, din çimentosunu sert karıp mezhepçi beton kurumsallaşmalar karşısında, “KABUL, ÇEKİMSER, OYLAMAYA KATILMAMAK” tercihleri, AKP-MHP iktidarına muhalefet değil, dolaylı ve doğrudan destektir.

22 CHP milletvekilinin KABUL, 10 HDP milletvekilinin ÇEKİMSER oy kullanması ve TIP milletvekillerinin oylamaya kayıtsız kalıp katılmaması, laiklik mücadelesi açısından sorgulanması gereken bir durumdur.

Zira laikliği “oy” kaygısıyla savunamamak ya da savunulacak zeminleri boş bırakmak, laik siyasetin erdemliği olmazsa gerek.